

Koncert med Chr. Søgaard trio med Morten Carlsen

I opslaget for Chr. Søgaards trio med Morten Carlsen var der lagt op til, at denne koncert ville indeholde viser med tekster af Rune T. Kidde og Pernille Plaetner, og netop disse tekster blev en bærende del af aftenens særlige og ganske anderledes koncert i SeaSide Jazz Club.

Vi blev inviteret ind i et viseunivers båret frem af Christian Søgaards sangstemme og spil på harmonikaen, så denne koncert var vel nærmest en dobbeltkoncert med en blanding af viser og egentlige jazznumre.

Foruden orkesterlederen selv var Morten Nordal med på guitar, Jens Holgersen på kontrabas og Morten Carlsen på saxofon og taragot.

Chr. Søgaard introducerede de enkelte numre med oplysende kommentarer og koncerten blev indledt med nummeret "It's only a Papermoon" fra 1933 sunget i sin tid af blandt andre Ella Fitzgerald og Nat King Cole. Her i en særlig dansk udgave med titlen "Hvis du bare var her" (tekst af Dan Turèll) sunget af Søgaard, akkompagneret af sin harmonika og med rytmegruppen i baggrunden.

Så fulgte jazznummeret "Dinah", som Louis Armstrong gjorde verdensberømt i 1933. Her sunget fint af Søgaard efterfulgt af gode soli fra harmonika, saxofon, guitar og kontrabas. Et flot og helstøbt nummer.

I "Smoke Gets in Your Eyes" - en musicalmelodi også fra 1933 hørte vi en ironisk tekst skrevet af Rune T. Kidde (multikunstner 1957-2013). På trods af den ironiske distance synes teksten i "Baby, så du røgen" noget "forældet" ikke mindst set i lyset af, at man stort set aldrig møder tobaksrøg på grund af de gældende rygerestriktioner.

Herefter sang Søgaard "All of Me" med Carlsens saxofon med anderledes improvisationer, en flot og kraftfuld guitarsolo fra Nordal og med baggrund i Holgersens swingende kontrabas.

Vi vendte tilbage til viserne med "Solskin" – en lille listig vise med tekst af Plaetner. Her holdt saxofonen pause, men rytmegruppen leverede en fin baggrund for Søgaards udfoldelser.

Så fulgte endnu et jazznummer "Swing 42" komponeret af Django Reinhardt i 1941 og spillet i sin tid af Le Quintette du Hot Club de France. Her spillet med en swingende rytme fra Holgersen, Søgaard og Nordal og endnu en virtuos solo fra sidstnævnte. Hertil spændende saxofon. Stor applaus fra publikum

Visen "Fuldmåne Massakre" med tekst af Plaetner blev herefter fint fortolket af Søgaard. Endnu engang applaus fra salen.

Det blev efterfulgt af de to swingnumre "Three Brothers" og "I Can't Give You Anything but Love" endnu engang med guitar af høj kvalitet, hvor Nordal danser sammen med sit instrument understøttet af hans karakteristiske mimik. Musiker og instrument smelter så at sige sammen. Hertil endnu en swingende bassolo. Applaus fra det lydhøre publikum

Så blev der pause og publikum kunne nyde frisklavet kaffe og den altid gode kage inden vi vendte tilbage til viserne med "Den blå Saxofon" med en hyggelig hverdagstekst fra Plaetner.

Så fulgte jazznumrene "Stardust", der blev introduceret af guitaren efterfulgt af Carlsens ekspressive saxofon og "Undecided" - et meget kendt swingnummer, der i trioens udgave blev transformeret til en vise med tekst af Kidde.

I Sidney Bechet nummeret "Si tu vois ma Mère" fik Carlsen gang i sin taragot, som er et klarinetlignende instrument med en lyd, der ligger mellem en sopransaxofon og klarinet.

Taragotten har især været anvendt i forbindelse med ungarsk folkemusik, men Carlsen leverede her flot jazzmusik på dette specielle instrument og med tilsvarende fint spil af den samlede rytmegruppe. Applaus fra salen

"Den lille ny", der nærmest lød som et jazzificeret stykke folkemusik, blev efterfulgt af "En stjerne langt fanden i vold" med tekst af Kidde. Her med forsøg på fællessang og stadig med virtuos guitar. I slutningen med et strejf af sigøjnermusik

Nordals store passion for Anders And Universet, var baggrund for hans komposition om Carl Barks karakterer. Her spillet uden saxofon, men med flot guitar og harmonika og en fyldig bassolo. Med "Take The A Train" kom vi tilbage til jazzen, men det blev her en ganske anderledes og særegen udgave af det kendte Ellington-nummer.

Efter endnu en pause sagde orkesterlederen: "Hvor er det godt, at I er her stadigvæk", hvorefter vi fik jazznummeret "On a Little Bamboo Bridge" i en viseudgave ikke overraskende oversat af Kidde til "På en lille bambusbro". Her havde Nordal gang i hawaii guitaren. Så alt i alt et overraskende nummer ikke mindst med hawaii guitarens specielle sound.

Så kom visen "Alle dumme duer" efterfulgt af visen "Fie møder den fløjtende buschauffør", som blev indledt af Nordals fløjt. Fint sunget og spillet af Søggaard. Bifald fra salen.

Så sang Søggaard "Jeg er din mand" i en oversættelse af Leonard Cohens "I am your Man".

Efter det sidste nummer, visen "Livtag", gik Finn Amorsen på scenen med ordene til orkestret: "Så kom vi til afslutningen. Jeg håbede, at I kunne blive ved noget længere, men tiden er gået. Men I har bevist, at jazz er mange ting". Til publikum i salen sagde han: "Jeg skal lige fortælle, at der på forsiden af All That jazz er et foto af Morten Nordal - aftenens fortrinlige guitarist, hvorefter han annoncerede det kommende arrangement i SeaSide Jazz Club." Bifald fra salen

Efter bifald fra salen fik vi et ekstranummer "Agnete min smørklat" inspireret af Leo Mathiesens gamle swingnummer "Anita". Her sunget af Søggaard med endnu en sprudlende guitarsolo fra Nordal og en fin saxofonsolo fra Carlsen. Applaus fra salen.

Og med en kommentar ved udgangen mellem et par tilhørere: "Det var klasse", kunne vi forlade Elværket med en speciel musikalsk oplevelse leveret af musikere, der både var spillemænd og jazzmusikere.

Mogens Lerbech